
Interview with Stefaniia Vasylik, Solotvin (IF_Sol_09_027)

Name: Stefaniia Vasylik

Code: IF_Sol_09_027

Born: 1928

Gender: Female

Nationality: Ukrainian

School: Higher Education (Pedagogical Institute).

Profession: Teacher

Length: 23:27

Date: Wednesday, August 12, 2009

Transcription:

Солотвин, 12.08.09, длина: 23 мин., собиратели: О. Гуцева, К. Широких

Стефания Васылик

1928 г.р., закончила пединститут, работала учительницей украинского языка в Солотвинской школе

1 мин. - **А про євреїв що ви знаєте?**

- Ничого не знаю. Знаю, що жили спокійно, тихо.

- **А вы ні з ким не спілкувалися?**

- Ні, я мала була до війни

1 мин. О том, что украинцы и поляки вместе отмечали праздники, евреи в этом не участвовали.

3-4 мин.

- У їх Були інші обряди пухування, як у нас.

- **А які?**

- Ну докладно не знаю.

- **Ну може ви щось чули?**

- Знаю, що, як вмерли, то їх дужо обмивали.

- Мили їх?

- Мили їх, обмивали гарно, якось обвивали у простинь і швиденько несли на кладовішче. У їх не було так, як у нас, що клали на стіл, як похороні відправлялі, у їх була своя відправа, що сходилися такі їхнія священікі, робили... той був накрывалися і вони всі разом їшли.. у хаці... що собі... чоловікі, жинок не було, всі чоловікі відправляли... і його швиденько відносили на кладовішче і там його хоронили. Ну у нас кладуть криж, а там плита була, плита кладуть з написом, хто там похувани.

- А напис на якій мові був?

- Якись по-єврейські, що похоронени.

4-7 мин. О шахтах озокерита в Дзвинячи, владельцем которой был поляк Шайман, о деревообрабатывающем заводе, который основан в советские времена, о себе.

7 мин. - Вы дуже цікаво розповідали про тое, як ховали євреїв. А ви шче щось знаєте про тое, як ховали євреїв. А ви шче щось знаєте про то, як вони ховали людей?

- Як він помирав, то його найперши брали, мили його, кашировали, мыли його, ну і тади у їх якось то швидко видбувалось, завивали у простинь чы що ї несли на кладовішче, за їм їшли чоловікі і відправляли службу Божу. За часу вже радяньскої влади... ту один євреї помер... тут жив шче один, сберігся...

- А хто?

- [Кукір](#). Він сберігся, розумієте. Він як помер, казав хоронити себе за цім обрядом, за яким хоронили колись, і там його похоронили.

10-12 мин. - А як вони вдягалися?

- Такі чорни ти.

- Завжди вони такі носили?

- Як рабіни носять, то вони таки носили. У нас тут зробили [памятник](#)... там два тих, що тут похоронили остатні... вони десь в Ізраїлі, але зробили памятник. У час німців багато євреїв вывезли, як ви знаєте про цїї голокост, і тади в Солотвине зроблени невелички памятник, які загинулі у час голокосту.

- А ось ви казали, що трошкі спілкувалися з євреями, може ви памятаете, які свята у їх були?

- Я знаю, що на Пасху пеклі якись такі пляцкі такі.

- А як пеклі, не бачили?

- Не бачила. Я знаю... я ходила до школи і ходили євреї, то вони на цьо свято пеклі маці называлися, цьой пляцок, такі з... коржи такі, такі тоненькі, дуже смашніі.

- Вы кошовали?

- Як була дітыною, то може ї кошовала. Вони у школі... знаю... ми, наприклад, у школі... я шче ходила за Польщі, мы у школі молимся, як попадало на українця, то говориць по-українську «Отче наш», як попадало на поляка, то говорив по-польскі «Отче наш», а євреї стояли так праменько, той молився, всі вставали, євреї стояли, опустили руки, слухали. А яка їх молитва, я не знаю.

12-13 мин. Свята у їх була субота, в суботу робити не можна було нічого, навет палити у печі, то вони запрошували наших українців, і хто був такі, знаєте, то вони приходили і їм палили.

(муж): То вони за то оплочували.

- А гарно платили?

- Тільки там платили гроши, і вони їм оплочували. В суботу не можна було робити нічого: ні палити, ні різати нічого, то вони дуже святкували.

(муж): У жида ї грошей можно було позитичи краще, як у поляка, він позичав без процентів, ну Але треба було відавати.

14 мин. О том, как с ней в школе учились еврейские девочки [Хайця](#) и [Сара](#), фамилий не помнит.

15 мин. - А що вони їли, окрім цих мац?

- Ну, вони на свята, як Великдень, ціпер називаеця як? Рамадан? Пасха їхня. У нас Пасха, а у їх Рамадан називаеця чы як, то вони пеклі такі специяльні. Шче у ніх свята було кучкі, то вони робили такі невелічкі будкі і в ціх будках седелі тай молилися.

16-17 мин. - А що вони їли чи не їли?

- Свініну не їли.

- А чому?

- Вони не казали. Чы вони вбажали, що для перетравлення свіне мяса не їли чы у їх такі закон, чого вони свініну не їли.

(муж): Курей дужо куповали щось.

- Куры чи телятину їли, мясо їли. У їх було дуже важліво, як народився, теля тоже не живе, то з нього мясо було дуже для їх [?]

- Як що неживе теля народиця, то вони його їли, готовали?

- Там щось куповали, щось для ніх лікуване було чи щось, я не памятаю.

18-19 мин. Вони Мали такі, що над водою шли молиця. Вони Мали такі приказаня... у їх було щось скручена, у їх були такі коробочки на чолі такі, як 10 заповедей Божих у їх було, называлось приказаня, і вони Мали то на чолі і їшли над водою молитися. Вони над водою ставали, так «О-о-о» і так молилися, а діты здалека бігали дивитися.

- А у які то порі року було?

- То я не памятаю.

21 мин. О польско-украинских отношениях, о войне

English translation of transription:

Not yet.

Description:

Interview with Stefaniia Vasylik, Solotvin (IF_Sol_09_027)

Published on JEWISH GALICIA & BUKOVINA (<https://www.jgaliciabukovina.net>)

Pre- World War II life in Solotvin.

Jewish funeral and burial traditions.

Jewish festivals.

Jewish residents of Solotvin.

Community: [Stanislawow \(Ivano-Frankivsk\)](#)

Source URL: <https://www.jgaliciabukovina.net/node/111739>